



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudců Michala Bobka a Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **J. Š.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 3. 2022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 5. 2023, čj. 4 Ad 10/2022-83,

t a k t o :

Kasační stížnost **se zamítá**.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel kasační stížnost žalobce (stěžovatele) proti usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) označenému v záhlaví. Tímto rozhodnutím městský soud zamítl jeho návrh na ustanovení zástupce. Podle městského soudu stěžovatel i přes výzvu soudu nesplnil povinnost uvést úplné a věrohodné údaje o svých majetkových a finančních poměrech. Konkrétně neprokázal výši svých dluhů a nesdělil, z čeho hradí své pravidelné měsíční výdaje. Ustanovení zástupce navíc není nezbytně třeba k ochraně práv stěžovatele, neboť žaloba byla podána prostřednictvím právního zástupce a je projednatelná. V dalším řízení navíc zbývá posoudit pouze zdravotní stav stěžovatele, což je již otázka medicínská, nikoli právní. Proti zpracovanému posudku Posudkové komise MPSV navíc stěžovatel uplatnil konkrétní námitky.

[2] Stěžovatel namítl, že se městský soud při posouzení jeho žádosti o ustanovení zástupce dopustil procesních chyb. Konkrétně poukázal na to, že je bez příjmů, dlouhodobě v pracovní neschopnosti a soudy mu přidělují právní ochranu. Jako oběť trestných činů má nárok na určení zmocněnce. Městský soud se nezabýval jeho zdravotním stavem ani tím, že během vyšetření nařízeného u posudkové služby se žalobce stal obětí dalšího ublížení na zdraví. Soudu mělo být dobře známo, že jeho situace je „*jakou si šikanou a mstou za to, že se postavil státnímu zřízení, které jej zásadně poškodilo a upírá mu jeho práva a svobody*“.

[3] Vzhledem k tomu, že kasační stížnost směřuje proti procesnímu usnesení, které se dotýká výlučně stěžovatele, nevyzýval Nejvyšší správní soud žalovanou k vyjádření.

[4] Stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. Z usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, čj. 1 As 196/2014-19, č. 3271/2015 Sb. NSS, nicméně plyne, že ač je povinné zastoupení stěžovatele bez příslušného právního vzdělání advokátem obecně jednou ze základních podmínek řízení o kasační stížnosti, ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. se neuplatní v případech, ve kterých kasační stížnost směřuje proti procesnímu rozhodnutí učiněnému v řízení o žalobě, jež slouží toliko k zajištění podmínek řízení nebo jeho řádného průběhu. Takovým typem rozhodnutí je i nyní napadené usnesení. V projednávané věci tudíž podmínka povinného zastoupení stěžovatele advokátem nemusí být splněna.

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] Městský soud založil své rozhodnutí o neustanovení právního zástupce na dvou důvodech: a) stěžovatel neprokázal své majetkové poměry věrohodným způsobem, b) ustanovení zástupce není nezbytně třeba k ochraně jeho práv. S těmito závěry přitom stěžovatel v kasační stížnosti *nijak věcně nepolemizuje*. Naopak se omezuje na obecné námitky týkající se jeho nedostatečné finanční situace, ustanovování zástupce v jiných řízeních, nepříznivého zdravotního stavu a různých příkoří, která mu měla být v minulosti způsobena. Nejvyšší správní soud tak kasační námitky stěžovatele vypořádal v míře obecnosti, v jaké je uplatnil.

[7] K námitkám stěžovatele o jeho majetkových poměrech je třeba uvést, že je na účastníku řízení, aby tvrdil a věrohodně prokázal nedostatek prostředků k úhradě soudních poplatků (srov. bod 20 usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, čj. 1 As 23/2009-95, č. 2163/2011 Sb. NSS). Soud není povinen zjišťovat z úřední povinnosti účastníkovy majetkové a výdělkové poměry (viz rozsudek NSS ze dne 25. 1. 2005, čj. 7 Azs 343/2004-50, č. 537/2005 Sb. NSS). Soud přitom posuzuje splnění podmínek pro ustanovení zástupce v každém řízení samostatně; pokud tedy byl stěžovatel zástupce v minulosti ustanoven v jiném řízení, nezbavuje to stěžovatele jeho povinnosti splnění zákonem stanovených podmínek (§ 35 odst. 10 s. ř. s.) prokázat.

[8] Ve shodě s městským soudem má nyní Nejvyšší správní soud za to, že tuto povinnost stěžovatel nesplnil. Ačkoli jej městský soud sdělením ze dne 2. 3. 2023 vyzval, aby doložil rozhodné skutečnosti týkající se svých příjmů a dluhů, a objasnil způsob, kterým hradí své pravidelné výdaje, stěžovatel tyto skutečnosti soudu nedoložil. Zejména neprokázal výši svých dluhů a způsob, kterým hradí své pravidelné výdaje. Za této situace jsou námitky stěžovatele obecně poukazující na jeho nepříznivou finanční situaci bezpředmětné, jelikož stěžovatel svoje majetkové poměry věrohodně soudu neprokázal, ačkoli mu k tomu městský soud poskytl zaslanou výzvou příležitost (srov. např. rozsudek NSS ze dne 24. 9. 2008, čj. 1 As 63/2008-34).

[9] Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná. Proto ji za podmínek vyplývajících z § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. rozsudkem zamítl (výrok I. tohoto rozsudku).

15
pokračování

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. června 2023

Zdeněk Kühn
předseda senátu